شعر

سید عمادالدین نسیمی

اغیار الماسون

سن منه دلبر یئترسن اوزگه‌لر یار اولماسون
بیر اولور یار، ایکی اولماز، ایکی زنهار اولماسون
باغریمی دوغرار فراقین خاری، ای جنّت گولی
نوبهار اولسون، گول اولسون، آراداخار اولماسون
ای سکز جنات عدنین باغ و بستانی یوزون
گولدن آتین گلشنی بی‌برگ و بی‌بار اولماسون
کیم که دیداریندن اوزگه نسنه ایستر، یادیلر
یئتمسون حقدن نصیبی، اهل دیدار اولماسون
فرقتین دردی منی بی‌خواب و گریان ائیلدی
دشمنین عمری دوکنسون بختی بیدار اولماسون
توتمرشام عشقینله پیمان، قیلمیشام حسنونله عهد
آندن اوزگه عهد و پیمان، قول و اقرار اولماسون
یاپیجی حقدیر، خرابی اول یاپار معمور اندر
حق یاپان معموره آیروغ کیمسه معمار اولماسون
زلفونون دارینده، شاها، آسیلان منصور ایدی
هرکه منصور اولمادی، زولفونده بر دار اولماسون
اولمرشام عینین کیبی بیمار، عشقیندن جدا
یارب او نرگسدن اوزگه کیمسه بیمار اولماسون
ای نسیمی، قیلما یارین سرّینی اغیاره فاش
تا که یار اولسون بو سرّه محرم، اغیار اولماسون

ادامه از همین صفحه...

نیز شاهد همین تمایل هستیم و نمی‌توانیم با زور و فشار، خانواده‌ها را مجبور کنیم ۲ یا چند فرزند داشته باشند.»

خانواده برای تولید مثل طراحی نشده است

وی افزود: «خانواده برای تولید مثل طراحی نشده است، آدم‌ها ازدواج نمی‌کنند که فرزندآوری کنند، این در حالیست که در سال‌های گذشته، آدم‌ها ازدواج می‌کردند تا بچه دار شوند. آن روزها افراد بچه دار می‌شدند تا نان آور داشته باشند، اما این روزها فرزند نیروی کار در نظر گرفته نمی‌شود، بلکه باید برای فرزند هزینه کرد. بسیاری از خانواده‌هایی که یک فرزند دارند نیز، با وجود همه هزینه ها، پس از بلوغ فرزندشان یا شاهد مهاجرتش هستند و یا فرزندشان مستقل می‌شود و به دنبال زندگی خود است، بنابراین فرزند امروزی نیروی کار خانواده نخواهد شد.»

مسئله اقتصادی یکی از مهمترین مشکلات فرزندآوری است

این جامعه شناس در ادامه گفت: «مسئله مهم و اساسی، مسئله اقتصادی است. ما در زمانه‌ای زندگی می‌کنیم و از فرزندآوری صحبت می‌کنیم که در تنگنای اقتصادی قرار داریم. خانواده و دختر و پسری که در طبقه متوسط قرار دارند و اتفاقا دغدغه فرزندآوری دارند، باید در یک آپارتمان ۳۰ الی ۴۰ متری با اجاره خانه ماهی ۲۰ میلیونی زندگی کنند و شغل مناسب هم پیدا کنند، این موضوع نه فقط در تهران، بلکه در شهرهای دیگر نیز مصداق دارد. در چنین شرایطی، مجاب کردن افراد به این که طلاق نگیرند، حتما ازدواج خود را ادامه دهند، فرزندآوری کنند و سپس فرزند خود را به جایی برسانند، دشوار است. پدر و مادرها نسبت به سال‌های گذشته بسیار تنها شده اند و دیگر قرار نیست در صورت بروز مشکلی مثل طلاق، مادربزرگ و پدربزرگ و خاله و عمو جور بچه‌های طلاق را بکشند. ما با خانواده‌های هسته‌ای تنها رو به رو هستیم. ما در موقعیتی عجیب و غریب زیست می‌کنیم که نه تنها به لحاظ اقتصادی در تنگناهای جدی قرار داریم، بلکه به لحاظ اجتماعی ضعیف شده ایم و با انقطاع روابط رو به رو هستیم و به لحاظ فرهنگی نیز با بی معنایی و بحران معنا، بحران لذت و امثالهم رو به رو هستیم.»

آزاد ارمکی در ادامه گفت: «برخی از مسئولان صحبت از افزایش نرخ فرزندآوری می‌شوند، این در حالیست که جمعیت شناسان ایران نگرش دیگری دارند و می‌گویند بررسی‌های ما چیز دیگری را نشان می‌دهد و افزایش جمعیت که نداشتیم، هیچ، روند معکوس هم پیدا کرده ایم. مشکل در کجاست؟ مشکل در امنیت انسان‌ها است. در جامعه ما افراد «محترم» شمارده نمی‌شوند. فرزندآوری زیبا جلوه نمی‌کند و مادری نیز جایگاه ویژه خود را از دست داده، حتی کودکان نیز از حقوق مناسب برخوردار نیستند. ما با مشکل «معنا» در جامعه رو به رو هستیم. در چنین شرایطی، آقایان مسئله را سیاسی می‌کنند و بعد هم که می‌بینند این روش جواب نمی‌دهند، به دنبال بروکراسی می‌روند و می‌خواهند برای فرزندآوری نهاد و موسسه جدید بسازند. مگر برای فرزندآوری در سال‌های اخیر کم نهاد و موسسه تاسیس کرده ایم؟ چه شد؟ حالا یک وزارتخانه جدید هم تاسیس کنیم، چه می‌شود؟ فرزند آوری یک مسئله جنسی و سکشوال نیست، یک مسئله صرفا بیولوژیکی نیست که اگر شرایطی را فراهم کنیم که افراد روابط جنسی داشته باشند همه چیز حل شود. این نوع استدلال‌ها سراسر غلط است. همانطور که گفتم این مرحله، مرحله آخر است نه اول.»

چرا ایرانی‌ها بچه دار نمی‌شوند؟

نگرانی‌ها در خصوص کاهش نرخ باروری در کشور از مدت‌ها پیش از سوی مسئولان مختلف مطرح و تلاش می‌شد راهکارهایی در این زمینه ارائه شود. قاسم قریشی، جانشین رئیس سازمان بسیج مستضعفین در این باره گفت: «طبق یک برآورد، اگر وضع فعلی ادامه پیدا کند، نرخ رشد جمعیت ایران در سال ۱۴۰۹ به صفر می‌رسد و در سال ۱۴۲۹ منفی می‌شود و در سال ۱۴۷۹ جمعیت ایران به ۴۲ میلیون نفر کاهش پیدا خواهد کرد.» این نگرانی‌ها در خصوص نرخ باروری و افزایش جمعیت کشور در شرایطی مطرح می‌شود که حدود ۲ سال از از تصویب و ابلاغ قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت می‌گذرد. با این وجود مرکز جوانی جمعیت کشور، نسبت به بخش‌هایی از آمار و ارقام در کشور خوشبین است.

برای مثال صابر جباری مدیر دبیرخانه قرارگاه جوانی جمعیت وزارت بهداشت، با اشاره به اجرای قانون جوانی جمعیت، گفت: «بر اساس آمارها میزان موالید در گروه‌های سنی ۲۰ تا ۲۴ سال و ۲۵ تا ۲۹ سال در کشور افزایش یافته است در سال ۱۴۰۱ در گروه سنی ۲۰ تا ۲۴ سال میزان موالید ۱۶ و ۵۴ درصد بود که این رقم در سال ۱۴۰۲ به ۱۸ و ۹۷ درصد موالید کشور افزایش یافته است.» وی همچنین با استناد به آمارهای درمان ناباروری در کشور، تاکید کرده که میزان موفقیت در درمان ناباروری به صورت میانگین در کشور ۲۸ درصد بود که اکنون با اعتبار بخشی و به روز رسانی تجهیزات مراکز دولتی درمان ناباروری به ۳۲ درصد افزایش یافته است.

با وجود همه این‌ها پرسش‌هایی مطرح است از جمله این که علت یا علل اصلی کاهش نرخ باروری در کشور چیست و مسئولان باید برای حل این علل چه کنند؟

تقی آزاد ارمکی، جامعه شناس و استاد دانشگاه تهران در گفتگو با فرارو به این پرسش‌ها پاسخ داده است:

مرحله آخر فرزندآوری بیولوژیک است

تقی آزاد ارمکی به فرارو گفت: «فرزندآوری یک پدیده سیاسی نیست که با سیاست قابل حل باشد. برای مثال این که بگوییم سیاست‌های غرب در کاهش فرزندآوری نقش دارد از اساس اشتباه است. فرزندآوری در نهایت یا در آخرین مرحله پدیده‌ای بیولوژیک است. فرزندآوری در وهله اول، پدیده‌ای اجتماعی، فرهنگی و اخلاقی است. در دنیای مدرن، وقتی یک زوج ازدواج می‌کنند، با هدف فرزندآوری ازدواج نمی‌کنند. آنها ازدواج می‌کنند که از با هم بودن و زندگی خانوادگی لذت ببرند. انها می‌خواهند از معنای جدیدی از زیست اجتماعی بهره‌مند شوند. حتی از بعد دنیای مدرن ایرانی اسلامی نیز همینطور است. در مرحله بعدی ازدواج با هدف سر و سامان دادن ارتباطات آدمی با ساحت‌های دیگر اجتماعی انجام می‌شود. یعنی اگر تا دیروز دختر یا پسر تنها نمی‌توانست بسیاری از مسائل را حل کند، اکنون با ازدواج برخی از مسائل را در حوزه اقتصاد، خانواده، آموزش، فرهنگ و روابط حل می‌کنند؛ بنابراین با نوعی «هویت یابی» جدید نیز مواجهیم که البته حاوی لذت نیز می‌شود. با توجه به همه این ها، یکی از تولیدات خواسته یا ناخواسته ازدواج می‌تواند «زاد و ولد» باشد. بنابراین باید درک کنیم که ازدواج یک پدیده طولانی و چندوجهی است که در نهایت می‌تواند به فرزندآوری ختم بشود یا نشود.

اگر زوجی که ازدواج می‌کنند، تشخیص دهند با هم بودنشان سخت می‌شود نیز طلاق می‌گیرند، به همین دلیل است که در زندگی‌های جدید ایرانی، نرخ طلاق بالا رفته است. علت نیز مشخص است، چون آمال و آرزویی که برای زندگی و تشکیل خانواده و لذت و رفاه و حمایت و ازدواج وجود دارد، محقق نمی‌شود و زوج نیز به این نتیجه می‌رسند که باید جدا شوند. علت این که از هر ۳ الی ٤ ازدواج، یک طلاق داریم همین است. علت طلاق ها، فاسد شدن دختران و پسران یا جامعه نیست. وقتی خانواده از مرز یا خطر طلاق عبور می‌کند، دوره‌ای طولانی طول می‌کشد تا به مرحله بعدی یا همان فرزندآوری فکر کند. این نکته نیز مهم است که این خانواده مایلند چند فرزند داشته باشند، آیا مایلند یک فرزند داشته باشند یا دو یا چند فرزند می‌خواهند. همه این‌ها به تصوراتی بر می‌گردد که از خانه و خانواده و تشکیل زندگی مشترک، در کل جامعه ایرانی و جهانی ارائه می‌شود. در جهان مدرن خانواده‌ها معمولا با یک فرزند تعریف می‌شوند و در چنین شرایطی در خانواده ایرانی

.... ادامه در همین صفحه

بیش از فرزندتان نگران درس‌خواندن او نباشید

به‌عنوان والدینی که بهترین‌ها را برای فرزندان خود می‌خواهند، بی‌تفاوتی بچه‌ها نسبت به درس‌خواندن می‌تواند نگران‌کننده باشد. در چنین شرایطی والدین سعی می‌کنند با پافشاری و پیگیری‌های پی‌درپی فرزندشان را وادار به درس‌خواندن کرده و از نگرانی‌های خود بکاهند؛ اما به گفته دکتر آسیه اناری، متخصص روانشناسی کودک و نوجوان پیگیری بیش از اندازه والدین برای درس‌خواندن فرزندشان نه‌تنها تأثیر مثبتی ندارد؛ بلکه باعث بی‌انگیزگی در کودک و نوجوان می‌شود.

اناری درارتباط با درست یا غلطبودن پیگیری درس‌خواندن بچه‌ها توسط والدین گفت: «پیگیری والدین بستگی به سن فرزند دارد؛ اما به‌طورکلی، پیگیری باید به‌صورت نظارت باشد، نه دخالت. نظارت به این معنا که ما از دور روی کارها و درس‌های فرزندمان نظارت داشته باشیم.»

او ادامه داد: «نظارت والدین باید متناسب با نیازهای سنی فرزند باشد؛ مثلاً وقتی فرزند کوچک است یک مقداری پیگیری باید بیشتر باشد و هرچه فرزند بزرگ‌تر شد باید بر اساس نتایج ارزیابی کنیم و کارها را به خود فرزندمان بسپاریم.»

نائب رئیس هیئت‌مدیره انجمن روانشناسی بالینی کودک و نوجوان با تأکید بر اینکه ما نمی‌توانیم به‌عنوان والد بچه‌ها را رها کنیم، گفت: «در کنار اینکه ما نباید بچه‌ها را به حال خودشان رها کنیم و باید از دور بر آنها نظارت داشته باشیم، ولیکن اگر بیشتر از خودشان نگران باشیم و پیگیری کنیم، این مسئله انگیزه را در بچه‌ها از بین خواهد برد و باعث می‌شود بچه‌ها درس را رها کنند یا اصلاً آن را جدی نگیرند.»

پیگیری بیش از اندازه باعث افت تحصیلی فرزند می‌شود

اناری پیگیری بیش از اندازه را عاملی بر افت تحصیلی فرزند دانست و افزود: «والدین در اغلب موارد برای رفع نگرانی خود و پیشرفت تحصیلی فرزندشان پیگیر درس‌خواندن او هستند، غافل از اینکه با این کار باعث افت تحصیلی بچه‌ها می‌شوند.بچه‌ها با پیگیری زیاد نمی‌توانند انتظارات والدین خود را برآورده کنند؛ کمااینکه گاهی پیگیری‌ها آن‌قدر زیاد می‌شود که بچه انگیزه درونی‌اش را از دست می‌دهد و فکر می‌کند که کسی دیگر به‌جای او نگران درس و زندگی‌اش است. درحالی‌که در مورد هر چیزی ما باید انگیزه‌های درونی را در بچه‌ها بیشتر کنیم، نه انگیزه‌های بیرونی را.»

گیردادن بیش از اندازه، رابطه والد و نوجوان را خراب می‌کند

این روانشناس کودک و نوجوان مفهوم گیردادن را این‌گونه توضیح داد: «گیردادن در روانشناسی به این معناست که موضوعی را بارهاوبارها تکرار کنیم، بدون اینکه حدودش را معلوم کنیم. مدام به بچه بگوییم فلان کار را نکردی، درس کم خواندی و... .گیردادن یعنی من بر اساس اصول خودم تو را می‌سنجم.» او گیردادن را باعث ازبین‌رفتن رابطه بین والد و نوجوان دانست و گفت: «گیردادن مخصوصاً در دوره نوجوانی می‌تواند باعث ازبین‌رفتن رابطه بین والد و نوجوان شود. چیزی که ما به آن نیاز داریم رابطه والد و نوجوان یا رابطه والد و کودک در هر سنی است؛ درحالی‌که گیردادن در هر مسئله‌ای رابطه را کاملاً از بین می‌برد و نقش والدین را به نقش معلم تقلیل می‌دهد. در واقع، با گیردادن ما دیگر والد نیستیم بلکه معلمی هستیم که فرزندمان را به سمت درس‌خواندن سوق می‌دهد.»

بدون تذکر مکرر باعث پیشرفت تحصیلی فرزندتان شوید

اناری در پاسخ به این سؤال که "والدین چطور می‌توانند بدون تذکرهای مکرر، زمینه پیشرفت تحصیلی و انگیزه درونی در فرزندشان را ایجاد کنند" گفت: «این کار با شناخت درست فرزندمان محقق می‌شود. فرزند ما ممکن است در یک چیزی خوب باشد و در یک کاری موفق نباشد؛ در یک مهارتی خوب باشد و در یک مهارت آن‌چنان خوب عمل نکند، در یک درسی ضعیف باشد و در یک درس قوی. ما باید بدانیم که فرزندمان با دیگری فرق دارد؛ پس انتظار بیست و نمره کامل در همه درس‌ها انتظار بی‌جایی است.» او یکی دیگر از راه‌های ایجاد انگیزه درونی در فرزند را شناسایی نقاط ضعف فرزند دانست و افزود: «والدین باید نقاط ضعف فرزندشان را بشناسند و از دیگران کمک بگیرند. دنیا دنیایی است که افراد بر روی نقطه‌ضعفشان کار می‌کنند، برنامه‌ریزی می‌کنند، معلم می‌گیرند، و از دیگران کمک می‌گیرند.»

مطمئن شوید که بی‌تفاوتی فرزندتان ناشی از اختلال نیست

این روانشناس کودک و نوجوان تأکید کرد: «باید مطمئن شویم که بی‌تفاوتی فرزندمان به درس‌ومشق ناشی از مشکلات زمینه‌ای مثل بیش‌فعالی، نقص توجه، تمرکز، افسردگی و اضطراب وجود نیست. چنانچه مطمئن شدیم که فرزندمان دچار مشکلات زمینه‌ای نیست، باید با شناخت از او به این باور دست یابیم که فرزندمان حتی با ما فرق دارد و ممکن است انتظارات متفاوت و جهان متفاوتی داشته باشد.»

محرومیت استفاده از تلفن همراه، غلط‌ترین روش

به گفته اناری، مطالعات نشان داده که به‌طورکلی محرومیت اثرگذار نیست. محرومیت ممکن است در کوتاه‌مدت اثر بگذارد؛ ولی در بلندمدت اصلاً نتیجه ندارد. بچه‌ها بر اساس شناخت و انگیزه پیش می‌روند، نه بر اساس محرومیت. درارتباط با استفاده از تلفن همراه در دوران امتحانات شاید بتوانیم قوانین داشته باشیم؛ اما محرومیت از تلفن همراه مخصوصاً در دوران نوجوانی و جوانی نه‌تنها اثر ندارد بلکه باعث خشم و عصیانیت فرزند ما می‌شود.»

«ما باید روی ارتباط مثبت با فرزندمان پیش برویم؛ ارتباط مثبت از طریق محرومیت به دست نمی‌آید بلکه با قانون‌گذاری درست حاصل می‌شود. به‌جای محرومیت ما باید دنبال تقویت‌کردن رفتارهای مثبت باشیم. تقویت با پاداش برای آن رفتاری که می‌خواهیم تقویت شود، حاصل خواهد شد؛ مثل استقلال، تلاش و نه لزوماً نمره.»

بچه‌ها با گیر دادن و تهدید درس‌خوان نمی‌شوند

اناری با بیان اینکه بی‌تفاوتی بچه‌ها نسبت به درس‌خواندن ممکن است دلایل بسیار مختلفی داشته باشد، گفت: «همانطور که اشاره کردم بی‌تفاوتی بچه‌ها نسبت به درس‌خواندن ممکن است به دلیل عدم توجه و تمرکز، افسردگی و اضطراب باشد؛ بنابراین ابتدا باید یک روانشناس کودک و نوجوان تشخیص دهد که مسئله چیست.» او در پایان به والدین توصیه کرد: «درس‌خواندن یک مسئله درونی است و اگر آن را بیرونی کنیم هیچ‌وقت به نتیجه نمی‌رسیم. ما دکتر و مهندس‌هایی داریم که پشیمان هستند و هیچ احساس رضایتی از زندگی‌شان ندارند. قطعاً مسائل اقتصادی و آینده بچه‌ها بسیار مهم است و همه بچه‌ها باید حداقل تا دیپلم درس بخوانند؛ ولی این‌ها با رابطه درست و با شناخت نقاط قوت و ضعف بچه به دست می‌آید، نه با تهدید، توهین و مقایسه.»

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۰۴۰۰۵۰۰۰۸۹۵ - ۱۴۰۳/۰۲/۰۸ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک مرند تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای امیرهوشنگ عبدالهی ثانی فرزند ابوالفضل بشماره شناسنامه ٦٤٧٣ صادره از تهران در ششدانگ یک باب کارگاه (باغات و کشاورزی) به مساحت ۳۰۷/۶۰ متر مربع به پلاک ۳۰۰۳ فرعی از ۱۸ اصلی مفروز و مجزی شده از پلاک ۱۸ اصلی واقع در اوردکلو بخش ۱۵ تبریز خریداری از مالک رسمی خانم لیلا کاظم پور محرز گردیده است . لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض ، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند . بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۳/۰۲/۲۹ - تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۳/۰۳/ ۱۳

محرم کنعانی - رئیس ثبت اسناد و املاک مرند

معرفی انیمیشن

موفاسا: شیر شاه (Mufasa: The Lion King)

تاریخ اکران: ۵ جولای ۲۰۲٤ (۱۵ تیر ۱٤۰۳)
ژانر: ماجراجویی، درام
کارگردان: بری جنکینز
صداپیشگان: سث روگن، کلرین هریسون جونیور، بیلی ایکنر، آرون پیر

موفاسا: شیرشاه، از انیمیشن های ۲۰۲٤، داستان زندگی سیمبا را به تصویر می‌کشد که حالا شاه شده است و انتظار دارد سایر حیوانات از او پیروی کنند. علاوه بر این، این انیمیشن در گذشته‌ی پدر او، موفاسا، کند و کاو می‌کند و باعث می‌شود بیشتر با این شخصیت آشنا شویم. قرار بر این است که کارتون موفاسا: شیرشاه در سی‌امین سالگرد انتشار انیمیشن شیرشاه (۱۹۹٤) و پنجمین سالگرد فیلم لایواکشن شیرشاه (۲۰۱۹) منتشر شود.

معرفی کتاب

ساختن فوق العاده است اثر اشلی اسپایرز

کتاب ساختن فوق العاده است نوشته‌ی اشلی اسپایرز، داستان آموزنده‌ی دختری خلاق و با پشتکار را به تصویر می‌کشد که قصد دارد چیزی باشکوه بسازد، اما در این راه با مشکلاتی روبه‌رو می‌شود. به نظر شما او می‌تواند بهترین اختراع جهان را داشته باشد؟

داستان این کتاب درباره‌ی دختری خوش فکر و پرتلاش است که اکثر اوقاتش را همراه با بهترین دوستش که یک گربه است، سپری می‌کند. روزی ایده‌ای شگفت‌انگیز به ذهن دختر بچه خطور می‌کند؛ او می‌خواهد چیزی خارق‌العاده بسازد. پس شروع به ساختن می‌کند، اما ساختن چیزی بی‌عیب و نقص و کامل کار راحتی نیست و دختر بچه، هر بار چیزی می‌سازد که از آن راضی نیست، پس کنارش می‌گذارد و دوباره شروع به ساختن می‌کند. اما بعد از چند بار تلاش ناامید شده و به پیشنهاد گربه‌اش دست از کار کشیده و به پیاده‌روی می‌روند تا اینکه...

اشلی اسپایرز (Ashley Spires) در کتاب ساختن فوق العاده است (The Most Magnificent Thing) داستانی درخشان را به رشته تحریر درآورده که علاوه بر سرگرم کردن کودکان مفاهیم عمیق زیادی هم برای کودکان و هم برای بزرگسالان دربردارد. در این قصه دختر بچه همیشه در حال ساختن چیزهای مختلف است تا اینکه روزی تصمیم به ساخت بهترین اختراع می‌گیرد، اما هر بار شکست خورده و ناامید می‌شود. این کتاب با اشاره به ایده‌پردازی و خلاقیت در کودکان به این موضوع می‌پردازد که بسیاری از کودکان ممکن است مانند شخصیت اصلی این کتاب ایده‌هایی داشته باشند، اما به دلیل ترس یا حمایت نشدن، آن‌ها را کنار بگذارند.

در این داستان گربه که بهترین دوست دخترک است در همه‌ی شرایط کنار اوست و هنگامی که او بارها شکست می‌خورد هم از او حمایت کرده و تنهایش نمی‌گذارد. اصلی‌ترین مفهوم کتاب ساختن فوق العاده است امید، پشتکار و تلاش است. با خواندن این داستان کودکان یاد می‌گیرند که با شکست نباید دست از تلاش بردارند بلکه با امید باید به کار خود ادامه دهند تا به موفقیت و نتیجه دلخواهشان دست پیدا کنند. کتاب حاضر یک پیام خاص هم برای والدین دارد که از ایده و خلاقیت کودکان حمایت کرده و آن‌ها را تشویق به انجام فعالیت مورد علاقه‌شان کنند.

افتخارات کتاب ساختن فوق العاده است:

- نامزد جایزه صنوبر آبی در سال ۲۰۱۵
- نامزد جایزه بید درخشان در سال ۲۰۱۵
- نامزد جایزه ادبیات کودکان کریستی هریس در سال ۲۰۱۵
- نامزد جایزه شارلوت هاک در سال ۲۰۱۵

این داستان زیبا به همراه تصاویر دوست داشتنی برای کودکان سنین ۳ تا ۷ سال آموزنده و دلنشین خواهد بود.

اشلی اسپایرز را بیشتر بشناسیم:

او متولد ۱۹٤۸ در کلمبیاست که بعد از

گذراندن تحصیلاتش در دانشگاه هنر و طراحی لیلی، به کار عکاسی و انیمیشن مشغول شد و بعد از آن به تصویرگری و نویسندگی کتاب روی آورد. اسپایرز خالق کتاب‌های پرفروشی چون باشکوه‌ترین چیز و Binky the Space Cat است و تاکنون نامزد جوایز ادبی بسیاری شده است. او در اکثر کتاب‌هایش به کودکان گوشزد می‌کند که اشتباه کردن در یادگیری چیز بدی نیست و حتی گاهی اوقات ضروری است.

در بخشی از کتاب می‌خوانیم:

دخترک تعمیر می‌کند، چکش‌کاری می‌کند و اندازه می‌گیرد... گربه هم این طرف و آن طرف می‌پرد، نگاه می‌کند و خودش را لیس می‌زند. وقتی کار دخترک تمام می‌شود، کمی عقب می‌رود تا با لذت به نتیجه‌ی کارش نگاه کند. این طرف، دختر براندازش می‌کند، آن طرف گربه‌اش...